

PARAULA I VIDA

Unitat dels cristians i evangelització

Del 18 al 22 de gener se celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que aquest any té com a lema aquestes paraules de sant Pau en la primera carta als cristians de Corint: «Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist» (1Co 15,51-58).

L'actualitat de les Esglésies i comunitats cristianes està profundament marcada per l'evangelització; és a dir, pel compliment per part de tots els cristians d'aquelles paraules de Jesús, que, segons l'evangeli de Marc, són un veritable manament: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat.» És el mandat de l'evangelització, molt urgent en l'actualitat.

Realment, aquestes paraules de Crist són una crida a la responsabilitat de tots els cristians per fomentar la unitat com a camí per a una evangelització més creïble del nostre món. El camí de la recomposició de la plena unitat entre els cristians és un camí llarg i no exempt de dificultats i obstacles. Però és un camí en el qual s'ha avançat molt i encara hem de continuar avançant.

El beat Joan Pau II, en el document que dedicà en els darrers anys del seu pontificat a l'Església a Europa, va reconèixer aquests avenços: «Els progressos assolits dins el camp ecumènic en la perspectiva de la veritat, de la caritat i de la reconciliació, són un signe d'esperança gran i encoratjador.»

I Benet XVI, especialment en el discurs pronunciat en la trobada ecumènica amb motiu del seu darrer viatge a Alemanya,

va fer una crida a la unitat de tots els cristians a fi d'anunciar la persona i la salvació de Jesucrist al món d'avui.

Avançar en l'ecumenisme ens invita a pregar —i això és el que fem tots els cristians especialment durant la Setmana de la Unitat— i ens convida a viure cada dia més el tresor de la fraternitat cristiana que es fonamenta en el baptisme. Aquest, en efecte, ens fa participants de la Pasqua de Jesucrist i per això, a la llum baptismal, assoleixen el seu sentit les paraules del lema escollit per a la Setmana de Pregària d'aquest any: «Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist.»

És oportú recordar el missatge de l'anomenat «ecumenisme espiritual», que ens diu que la plena unitat cercada serà sobretot un do de Déu. Com diu Benet XVI, en el seu llibre *Jesús de Natzaret*: «Que tots siguin u a fi que el món cregui que m'has enviat», «cal que la unitat aparegui com un fenomen no explicable per les pròpies forces humanes i que, per tant, fa visible l'activitat d'una altra força. Mitjançant la unitat dels deixebles de tots els temps, que humanament no es pot explicar, resulta legítim Jesús mateix. Es fa visible que realment és el Fill. Així es pot reconèixer Déu com el creador d'una unitat que supera la tendència del món a la desintegració.»

I el Sant Pare conclou dient que «per això, la lluita per una unitat visible dels deixebles de Crist resta un deure urgent per als cristians de tots els temps i de tots els llocs. La unitat invisible de la comunitat no és suficient». Abans del seu pas a la creu, Jesús va demanar al Pare la unitat dels seus futurs deixebles de tots els temps. Aquesta unitat només pot ser rebuda com un do de l'Esperit Sant. Per tal de disposar-nos a rebre el do de la unitat, tots els cristians hem de pregar —i pregar junts els de diverses confessions o denominacions cristianes— especialment durant aquests dies del mes de gener.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

«La vida religiosa: esperança en temps difícils»

► L'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona acollí, el passat 15 de desembre, un acte per commemorar el 15è aniversari de l'exhortació apostòlica de Joan Pau II *Vita Consecrata*, amb motiu de la celebració del sínode episcopal sobre la vida consagrada a Déu i la seva missió en l'Església i el món. L'acte fou promogut per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) i per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) i comptà amb la intervenció de l'arquebisbe Joseph W. Tobin, redemptorista, secretari de la Congregació per als instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica. En la foto, d'esquerra a dreta: Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic i encarregat de les relacions amb els religiosos a la Tarraconense; Mons. Tobin; el cardenal Martínez Sistach; el P. Màxim Muñoz, president de la URC; i la Gna. Eulàlia Freixas, vicepresidenta de la URC.

GLOSSA

Silenci, pregària... experiència

Un jove universitari de vint anys ha participat en una tanda d'exercicis espirituals amb altres joves, tot aprofitant cinc dies de les darreres vacances de Nadal. Recollint l'experiència, escriu: «Em vaig trobar fent exercicis perquè una amiga de la colla me'n parlà. Un cert interès ja el tenia, perquè feia més d'un any que em sentia força buit. Missa alguns diumenges —que s'anaven espaiant—, pregava esporàdicament i amb certa rutina, feia un voluntariat amb persones de la tercera edat... però em faltava alguna cosa. En determinats moments em preguntava pel sentit de la meua existència, veia que la meua vida cristiana estava aturada en la catequesi de confirmació i no sabia què fer, veia que els dubtes sovintejaven i no m'inquietava massa... Per altra banda, em sobtava el testimoni de fe d'algunes persones més grans que jo —el meu avi, per exemple— i alguns joves que conec i que s'ho prenen seriosament.»

»Arribo als exercicis i, en la primera sessió, ens diuen que Déu ens busca i que obrir-se a Ell és fonamental... Tot ha anat bastant rodat. En un ambient de silenci (la família i els amics segur que no es creuen que he estat cinc dies callat) les xerrades, com a fil conductor, introduïen el tema a reflexionar i donaven pistes per al treball personal i facilitaven textos del Nou Testament i algun de l'Antic. Des-

prés, temps personal llarg —més d'una hora!— per pensar, reflexionar i pregar. Jo anava a una petita capella, d'altres a l'habitació... Posar-se davant Déu, demanar una bona estona de pregària, resseguir els apunts i els textos bíblics, pregària i acabar amb el parenostre. M'hi vaig posar a fons i no me'n peneixo. Al vespre parlava, cada dia, una curta estona amb una persona de l'equip que donava els exercicis, el meu acompanyant, per contrastar el dia; aquestes converses m'han anat molt bé. Abans de sopar, la celebració de l'eucaristia recollia el dia. Tot plegat ha estat una molt bona experiència. Em queda clar que Déu, perquè ens estima, crida a seguir Jesús i a descobrir —discernir, deia el meu acompanyant— com ho ha de fer cadascú. Sóc ara en aquest interrogant.»

Aquest jove, seguint el mètode dels exercicis espirituals, ha viscut una experiència que l'ha ajudat a descobrir l'Amor de Déu i el què d'Ell l'allunya: el mal del món i el pecat personal. Aquesta experiència l'ha portat a conèixer més a fons qui és Jesús, el què deia i el què feia. L'ha fet estimar-lo perquè ens ha estimat fins a donar la vida i l'ha obert a descobrir la seva voluntat i a acceptar-la. «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28-30).

Enric Puig Jofra, SJ

Un pensament del beat Joan XXIII

Es complirà aquest any el cinquantè aniversari de la inauguració del Concili Vaticà II, convocat pel Papa Joan XXIII i obert l'11 d'octubre de 1962. En sintonia amb aquesta commemoració publicarem alguns pensaments de Joan XXIII, extrets de l'opuscle publicat pel P. Francesc Gamissans i Anglada, franciscà, titulat *El Papa Joan XXIII, paradigma de bondat i de pau* (IREL, Lleida, 2005, 48 pàg.).

«Mai no he tingut dubtes de fe, però hi ha una cosa que no entenc i em turmenta: el Crist està, des de fa dos mil anys, braços en creu. Nosaltres, com anunciem la Bona Nova? Com la presentem a la gent del nostre temps?»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

En aquellos días, vino la palabra del Señor sobre Jonás: «Levántate y vete a Nínive, la gran ciudad, y predícale el mensaje que te digo.» Se levantó Jonás y fue a Nínive, como mandó el Señor. Nínive era una gran ciudad, tres días hacían falta para recorrerla. Comenzó Jonás a entrar por la ciudad y caminó durante un día, proclamando: «¡Dentro de cuarenta días Nínive será destruida!» Creyeron en Dios los ninivitas; proclamaron el ayuno y se vistieron de saco, grandes y pequeños. Y vio Dios sus obras, su conversión de la mala vida; se compadeció y se arrepintió Dios de la catástrofe con que había amenazado a Nínive, y no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,29-31)

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no lo estuvieran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés, que eran pescadores y estaban echando el copo en el lago. Jesús les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. Los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon con él.

Jesús crida Jaume i Joan, fills del Zebedeu. Pintura de Marco Basaiti (any 1515), Kunsthistorisches Museum (Viena)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30
- **dimarts**: 2Sa6, 12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35
- **dimecres**: Ac 22, 3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18
- **dijous**: 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Mc 4,1-20
- **divendres**: 2Sa 11,1-4a.5-10a. 13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34
- **dissabte**: 2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41
- **diu-menge** vinent, IV de durant l'any (lit. hores 4a setm.): Dt 18,15-20 / SI 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28.

Jesús comença la seva activitat a Galilea, després de rebre una crida (baptisme) i de discernir el seu camí (temptacions), quan Joan Baptista ja ha estat empresonat. Jesús predica la bona notícia de part de Déu: «la sobirania de Déu és a prop, canvieu de forma de pensar i tingueu confiança». El gran tema és que Déu és a prop. La sobirania de Déu no és una sobirania qualsevol sinó que apunta a una transformació del món en la línia del regnat de Déu en l'Antic Testament. Aquesta proximitat dinàmica de Déu es farà palesa al llarg de l'evangeli de Marc, precisament mitjançant l'activitat de Jesús. Vet aquí la bona notícia que Jesús ha vingut

a proclamar. És un resum de tot el que segueix en l'evangeli segons Marc.

Però el text d'avui té una segona part que és un seguici del programa de Jesús. La crida dels primers deixebles. Dues coses volem subratllar sobre aquesta narració de Marc (diferent de la del diumenge passat). Primer, que aquí la iniciativa és clarament de Jesús. En efecte, els pescadors estan atrafegats amb les seves tasques i Jesús, inesperadament, «tot passant vora el llac», els crida. Per tant, el seguiment de Jesús és una resposta a la crida.

Si analitzem la nostra adhesió a Jesús, la nostra fe, sempre anem a raure a una iniciativa de Déu. Pe-

rò hi ha una segona observació a fer: la fórmula «van darrera d'ell» és una imatge que prendrà cos en les narracions evangèliques. «Seguir Jesús» és no solament anar darrera de Jesús sinó fer el mateix que fa Jesús.

La categoria del seguiment és una formulació de l'adhesió incondicional a Jesús. El seguiment de Jesús subratlla la generositat de la resposta. Convé recordar que la fórmula «seguir Jesús» emmarca tot l'evangeli de Marc: comença per la crida al seguiment i es clou amb una crida a seguir Jesús a Galilea (1,16-20 i 16,7). És la crida que s'adreça al lector.

COMENTARI

Programa i seguiment

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

4. Els patriarques d'un nou poble universal

El text de Marc diu: «I en va fer dotze als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar» (Mc 3,14). Primer, cal fer notar l'expressió «en va fer dotze», que ens sona insòlita. Amb aquesta manera d'escriure, l'evangelista adopta la terminologia que empra l'Antic Testament quan es transmet l'encàrrec del sacerdoti, i així dóna a la missió apostòlica un sentit de ministeri sacerdotal.

I després diu el nom de cadascun d'ells, com també Déu crida pel nom els profetes d'Israel; d'aquesta manera es dóna al servei apostòlic un doble sentit sacerdotal i profètic.

«En va fer dotze»: dotze era el nombre simbòlic d'Israel, el nombre dels fills de Jacob. D'ells van sortir les dotze tribus d'Israel, de les quals, després de l'exili, pràcti-

cament no va restar més que la de Judà. Així aquesta represa del nombre dotze és un retorn als orígens d'Israel i, al mateix temps, un signe d'esperança: tot Israel es refà, les dotze tribus es tornen a aplegar.

Dotze, a més del nombre de les tribus, és una xifra còsmica que vol expressar l'amplitud de tot el nou poble de Déu.

Els dotze es posen com a patriarques d'aquest nou poble universal que es fonamenta damunt els apòstols. En la visió de la nova Jerusalem de l'Apocalipsi, el simbolisme dels dotze pren la forma d'una imatge magnífica (Ap 21,9-14) que, a partir del que ha de venir, ajuda el poble de Déu pelegrí a entendre el present i il·lumina amb l'esperit de l'esperança: en la figura dels dotze s'enllacen passat, present i esdevenidor.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Seis puntos para la buena acogida

1. Al atender a alguien, intentemos sonreír. Los entendidos dicen que para fruncir el ceño son necesarios 72 músculos. Para sonreír, tan sólo 14. Una pequeña sonrisa puede romper hielos y barreras.
2. Toda acogida requiere atención interior y exterior; amabilidad, disponibilidad. Entonces ganaremos —ambos— en calidad de vida.
3. Evitemos todo distanciamiento. Seamos personas cordiales. Una buena acogida es difícil de olvidar. Se recuerda siempre.
4. Al escuchar a otro pongamos todo el interés. Así, andaremos en el camino de la perfecta acogida, como lo hacía Jesús.
5. Procuremos ser útiles, solucionando sus problemas, —si está en nuestra mano. Demos afecto y ternura a quienes sufren y esperan algo de nosotros o de la entidad que representamos.
6. Decía el P. Sertillanges: «Amar no es buscar nuestro bien, sino querer el bien del otro.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

22. ✠ Diumenge III de durant l'any. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. Dilluns. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emenciana, vg. i mr.

24. Dimarts. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. Dimecres. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (*Fets* 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. Dijous. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (segle I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. Divendres. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les Teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. Dissabte. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Menos competitividad y más comunidad

En un retiro que di el mes de octubre del año 2008 en lituano, para los grupos de Fe y Luz y personas que querían integrarse en El Arca, una madre dio un testimonio muy conmovedor.

Quando su hija nació con una discapacidad, ella lo vio como una maldición. Si usaba el transporte público y la gente las miraba a ella y a su hija con curiosidad y hasta con rechazo, a veces sentía que ya no quería vivir. Pero un día entró en una iglesia donde vio a un grupo de personas, algunas de ellas con discapacidades, que estaban felices, se reían y bailaban. Era una comunidad de Fe y Luz. Después se unió a Fe y Luz, y lo que antes era para ella una maldición se convirtió en una bendición.

A muchos padres les parece que la discapacidad de su hijo es una maldición. A muchas personas en nuestro mundo les parece que la vida es una maldición. ¿Qué hace falta para que una maldición se convierta en una bendición? ¿No es esta la pregunta que nos hacemos todos? ¿Cómo podemos ayudar a crear comunidades que puedan convertirse en una fuente de bendición para quienes sienten que están viviendo una maldición?

La misma crisis profunda que vive nuestra sociedad podría ser una gran oportunidad para la humanidad. Esta maldición podría convertirse en una bendición... Juntos, no a través de la competición o la lucha, sino por medio del diálogo y la búsqueda en común, encontraremos soluciones, soluciones pacíficas. Y estas soluciones implicarán menos velocidad y movilidad y más interioridad; menos consumo y más relaciones; menos tecnología y más humanidad; menos dispersión y más unidad; menos competitividad y más comunidad; menos individualismo y más compartir y vivir juntos.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

XAVIER MORLANS

Camins per a la nova evangelització

El prevere de Barcelona i professor de Teologia Fonamental de la Facultat de Teologia de Catalunya Mn. Xavier Morlans ha estat nomenat consultor del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, dicasteri creat el 2010 per Benet XVI i que dirigeix l'arquebisbe Salvatore Fisichella. La Nova Evangelització serà, precisament, el tema del proper Sínode de Bisbes, que s'ha de celebrar aquest any. El 2002, Xavier Morlans va impulsar, amb un equip de laics, un catecumenat per a batejats que portava per títol *Tornar a creure*, i aquest nomenament representa per a ell «un reconeixement a tota una trajectòria pastoral molt pròpia de l'Església que camina a Catalunya, i especialment del clergat diocesà».

El seu nomenament és, sens dubte, un reconeixement a una tasca constant d'evangelització a través d'experiències diferents i molt atractives. El balanç és positiu...

La fidelitat al veure-jutjar-actuar que ja es troba a la *Gaudium et Spes* del Concili Vaticà II ens ha portat a cercar noves respostes per als nous signes dels temps com són unes generacions que ja no han sentit a parlar de forma empàtica de Jesucrist. Es tracta de convertir la dificultat en oportunitat.

Com resumiria la seva proposta per activar metodologies pastorals que condueixen a la reiniciació cristiana?

Amb quatre paraules: *testimoni* de vida i compromís —necessari però no suficient; *diàleg* que desvetlli el desig d'una vida més alta; *anunci* de Jesucrist com a proposta desbordant de Vida en abundància; i itinerari de *reiniciació* cristiana.

Quina va ser la seva aportació en la primera trobada del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització celebrada a Roma?

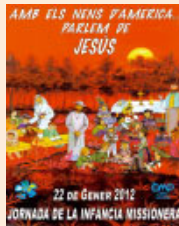
Vaig proposar el reconeixement de l'eficàcia germinalment sacramental de l'anunci i el paper dels laics i laiques com a protagonistes d'aquest anunci. Esperem les aportacions del Sínode d'octubre 2012 sobre la Nova Evangelització.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Jornada de la Infància Missionera 2012.

Avui diumenge aquesta jornada ens proposa el lema «Amb els nens d'Amèrica... parlem de Jesús» (amb motiu dels 500 anys de l'evangelització del continent). Aquesta jornada, els darrers anys, ens ha invitat a viure oberts als infants d'Àsia, d'Àfrica i d'Oceania. Aquest any ens convida a pensar en els nens i les nenes d'Amèrica, amb un esperit d'obertura a la catolicitat de l'Església. Tots els cristians tenim un deure i un compromís, perquè anunciar l'Evangeli és un deure fonamental de la fe cristiana. La Jornada de la Infància Missionera ens ajuda a apropar als infants aquest compromís missioner. A la Delegació Diocesana de Missions (c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona) es poden recollir els materials d'animació i formació missionera: itinerari missioner per a nens de 10 a 13 anys i itinerari missioner per a joves a partir de 14 anys.

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària amb el Sr. Cardenal a la Catedral. Preguem amb Maria. Contemplem Jesús amb els ulls de Maria. Dijous 26 gener (20-21 h). Organitza Delegació Pastoral de Joves (t. 934 121 551).

Grans mestres espirituals cristians. «La pregària del cor», per Josep Manel Vallejo, caputxí. Dijous 26 gener (19-21 h). Organitza Centre Edith Stein (c/ València 244, 4t).

Després de la presó, què? 4 cases, 4 sacerdots, 4 presos. Dissabte 28 gener (9.30 h) quatre sacerdots explicaran com viuen en aquestes cases persones que surten de la presó. Lloc: Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Organitza el SEPAP de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

La Setmana de Cinema Espiritual, presentada a Roma

La Setmana de Cinema Espiritual és una iniciativa sorgida a la nostra diòcesi gràcies a Mn. Peio Sánchez, cap del Departament de Cinema i Audiovisuals de la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat de Barcelona. Darrerament, aquesta iniciativa evangelitzadora s'està estenent per diversos països i està també en connexió amb el Pontifici Consell de les Comunicacions Socials.

Els dies 1 i 2 de desembre de 2011 es va celebrar a la Pontificia Universitat Lateranense de Roma el Congrés «Film and Faith», dins del *Tertio Millennio Film Festival*. En la sessió sobre «Fe i multiculturalitat», presidida pel cardenal Gianfranco Ravasi, president del Pontifici Consell de la Cultura, i moderada pel periodista de *Avvenire* Alessandro Zaccuri, va intervenir Mn. Peio Sánchez aplicant l'experiència de la Setmana i la Mostra de Cinema Espiritual, present actualment ja a 60 ciutats de set països. En la seva intervenció, el creador d'aquesta iniciativa va posar en relleu les possibilitats del cinema com a eina de diàleg amb la cultura i com a mitjà d'evangelització.

XVIII Cicle de Música per la solidaritat. Coral «Voces de la tierra» - Reus. Director: Esteban Donadío. Músiques d'Europa, la Mediterrània, Amèrica i Àfrica. Dissabte 28 gener (20.30 h), a la Pquia. de Santa M. del Remei (pl. Concòrdia, 1). Aportació solidària: 6 euros. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Cicle Ignasi Salvat de cinema. Cine-fòrum amb pel·lícules de contingut social, a càrrec de Josep F. Mària i Quim Pons, jesuïtes. Divendres 27 gener (19 h), a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13).

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit, de Catalunya. Trobada anual. Dies 28 i 29 gener a la Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). Predicarà el Gmà. Chus Villarroel, dominic. Presidirà l'Eucaristia de cloenda diumenge (16 h) Mons. Joan Godayol, prelat emèrit d'Ayaviri (Perú). Obert a tothom! Informació: 639 463 419.

Presentació de l'edició popular de la Bíblia. L'acte tindrà lloc dilluns 23 de gener (19 h), al CEP (c/ Rivadeneyra 6, 3r). Promouen aquesta edició les Societats Bíbliques Unides, el CEP i l'Escola d'Animació Bíblica de Barcelona. El text és de BTI i es ven al preu de 2,95 €.

CURSETS

Institut de Teologia Espiritual de Barcelona. Propers cursos: «Gaudí i la Sagra-

da Família: la bellesa com a camí cap a Déu», amb Joan Aicart, tots els dilluns i dimecres (19-21 h), del 30 de gener al 28 de març. «La Persona a imatge de la Trinitat i el creixement espiritual», amb Jaume Roig, tots els dijous (19-21 h), del 2 de febrer al 29 de març. Informació i matriculació: c/ Diputació 231, t. 934 514 942, de dilluns a dijous (19-21 h).

Tornar a creure. Presentació de Jesucrist que pretén suscitar l'interès per la seva persona i afavorir la trobada amb Ell. Divendres 27 gener (20-21.30 h). Lloc: Centre Passatge (Ptge. Mercader, 13). Informació: t. 932 151 599.

L'espiritualitat de Jesús a les paràboles. Els dijous 2, 9, 16 i 23 de febrer (19-20.30 h), amb Antoni Bantué, professor de la Universitat de Santiago de Xile, al Centre d'Estudis Pastorals (Rivadeneyra 6, 3r). Informació: t. 933 174 858.

EXERCICIS I RECESSOS

Trobada de Pregària a la Cova de Manresa. Amb José I. González Faus, SJ i Gemma Juan Herranz, CD, dos dels autors del llibre *Mística i Compromís per la Justícia*, editat per Cristianisme i Justícia. Del divendres 10 febrer (19 h) al diumenge 12 (16.30 h). Inscripcions: t. 938 720 422 o recepcio@covamanresa.cat.

BREUS

Montserrat Ràdio inicia les emissions. La nit del dissabte 24 de desembre de 2011 inicià les seves emissions regulars l'emissora *Montserrat Ràdio*, que ofereix als oients els oficis litúrgics de la basílica en directe i, enmig d'una radiofórmula musical, informa de tot allò que es produeix a Montserrat. Per connectar amb aquesta emissora des de Montserrat i la comarca del Bages es pot fer a través del 100.6 FM i des de casa, per Internet, a www.montserrat-radio.cat o directament des del web principal de Montserrat: www.abadiamontserrat.cat. El director de l'emissora és el nostre col·laborador Òscar Bardají. Continuaran, com fins ara, les retransmissions de Ràdio Estel i Ràdio Principat (106.6 FM) des de Montserrat.

Josep Otón, XXII Premi Joan Maragall.

El doctor en història, catedràtic d'ensenyament secundari i professor a l'ISCREB Josep Otón ha estat guardonat amb el XXII Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació amb el mateix nom. El títol de l'obra premiada, és *El reencantament postmodern*, una anàlisi del ressorgiment de l'espiritualitat en diversos àmbits de la vida social. Josep Otón ha estat col·laborador habitual del *Full Dominical*.

Apostolat del Mar de Barcelona. El passat 15 de desembre va rebre, a Madrid, el «Premio a la Solidaridad en el Mar 2011», atorgat per l'Institut Marítim Español i el bufet d'advocats Ruiz Gálvez. El delegat d'Apostolat del Mar a la diòcesi de Barcelona és el diaca Ricard Rodríguez-Martos.

PALABRA Y VIDA

Unidad de los cristianos y evangelización

Del 18 al 22 de enero se celebra la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos. Este año tiene por lema estas palabras de san Pablo en su primera carta a los cristianos de Corinto: «Todos seremos transformados por la victoria de Nuestro Señor Jesucristo» (1Co 15,51-58).

La actualidad de las Iglesias y comunidades cristianas está profundamente marcada por la evangelización. Esto es, por el cumplimiento de todos los cristianos de aquellas palabras de Jesús que, según el evangelio de Marcos, son un verdadero mandamiento: «Id por el mundo entero y anunciad la buena nueva del evangelio a toda la humanidad.» Mandato de la evangelización, muy urgente hoy.

Estas palabras de Cristo son una llamada a la responsabilidad de todos los cristianos para fomentar la unidad como camino para una evangelización más creíble de nuestro mundo. El camino de la recomposición de la plena unidad entre los cristianos es un camino largo y no exento de dificultades y obstáculos. Pero es un camino en el que se ha adelantado mucho y en el que todavía se ha de avanzar.

El beato Juan Pablo II, en el documento que dedicó en los últimos años de su pontificado a la Iglesia

de Europa, reconoció estos adelantos: «Los progresos alcanzados en el campo ecuménico en la perspectiva de la verdad, de la caridad y de la reconciliación, son un signo de gran esperanza.»

Y Benedicto XVI, en especial en su discurso pronunciado en el encuentro ecuménico con motivo de su último viaje a Alemania, hizo una llamada a la unidad de todos los cristianos a fin de anunciar la persona y la salvación de Jesucristo al mundo de hoy.

Progresar en el ecumenismo nos invita a rezar —y eso es lo que hacemos todos los cristianos especialmente durante la Semana de la Unidad— y nos invita a vivir cada día más el tesoro de la fraternidad cristiana que se fundamenta en el bautismo. Este, en efecto, nos hace partícipes de la Pascua de Jesucristo y por eso, a la luz bautismal, alcanzan su sentido las palabras del lema elegido para esta Semana de Oración: «Todos seremos transformados por la victoria de Nuestro Señor Jesucristo.»

Es oportuno recordar el mensaje del llamado «ecumenismo espiritual», que nos dice que la plena unidad buscada será, sobre todo, un don de Dios. Como escribe Benedicto XVI en su libro *Jesús de Nazaret*: «Que todos sean uno para que el mundo crea que me has

enviado», «la unidad debe aparecer como un fenómeno no explicable por las propias fuerzas humanas y que, por tanto, hace visible la actividad de otra fuerza. Gracias a la unidad de los discípulos de todos los tiempos, humanamente inexplicable, resulta legítimo el mismo Jesús. Se hace visible que en verdad es el Hijo. Así puede reconocerse a Dios como el creador de una unidad que supera la tendencia del mundo a la desintegración».

Y el Papa concluye diciendo que «por eso, la lucha por una unidad visible de los discípulos de Cristo presenta un deber urgente para los cristianos de todo tiempo y lugar. La unidad invisible de la comunidad no es suficiente».

Antes de subir a la cruz, Jesús pidió al Padre la unidad de sus futuros discípulos de todos los tiempos. Tal unidad sólo es alcanzable como un don del Espíritu Santo. Con el fin de disponernos a recibir el don de la unidad, todos los cristianos debemos rezar —y rezar juntos, los de diferentes confesiones o denominaciones cristianas— en especial durante estos días de enero.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona